

حکیم رحمة اللہ تعالیٰ علیہ شود و مگر کام صحت بعض بعض آیات مشکوک را خود
 شرح میفرمودند برای استفادہ فقیر نیز حاضر میشد و طالب شرح اکثر آیات
 میگردد و فرمودند کہ مطالب این شعر را کہ شما طالب هستید آسان است
 عرض کردم بیشک برہنجو فاضلی کہ حضور اند آسان تر گردید برہنجو اما مشکوک است
 عرض فقیر را قبول فرمودند بعد از آن کل ہر شعر کی میخوانستم تبویح
 و تفصیل و تطبیق آیات و احادیث آشکار و روشن میآختند همان
 تقریر را از کاپی نویسن بر حاشیہ حدیثہ مینویسانیدہ ایم۔ سبحان اللہ
 چنین شارح حدیثہ بعد سنای کسی نشدہ و نخواہد شد اگر خواہد شد
 تمیز یاد و مطالب بزرگ سلطان الشارحین بخاطر بود۔ اگر کسی انگشتی برین شرح خد
 و یا نہ پسند و হাসد خواہد بود یا کم مایہ از علم و فضل کہ ہمیش بر موز و مطالب
 صوفیانہ او نمیدان چارہ از عقل دور معذور و آنرا از حسد دیدہ کور۔
 سلطان الشارحین در حقیقت حدیثہ مرده رازندہ ساختہ و متروک امر و ج کہ از دست
 نویسندگان کم علم کہ بالکل غلط و بی اعتبار شدہ بود از سر نو با صحت رسانیدہ اند
 و در احیاء نام حکیم معین مد و کار حضرت رسانیدہ اند ذاک فضل اللہ یوستہ
 من شاکر و اللہ ذو الفضل العظیم ع آنرا کہ بدادند بدادند بدادند

التوضيح في سبب تأليف الطريقة
على اليد يقة من المأهر الكامل

الجامع الفاضل لاديب اللبيب والعالم العارف
الصوفي الصافي الحكيم الارب اشجع القوم السابق
الكرم الباذل لشهيد الخير النجيد ميرزا محمد
صف سکن خان بهادر خال صاحب الطريقة وقام
على مدارج العرش والاقبال
ومتعنا الله بفضائلهم

والكمال

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي خلق الانسان
والطق له اللسان وعلمه البيان وسبح له الصلوة ^{جعل}
مخزن العرفان وجعل قلوب المؤمنين العارفين معدن
اسرار القدس والايقان وتود مشكوة صدورهم
بمصباح الايمان والصلوة والسلام على سيدنا ونبينا
محمد النبي الامي الذي خصه الله ^{جعله} بختم الرسالة

وجعله اقصم العرب والقبض وعلمه الله ماله يعلم آتاه
 جوامع البكر وسبح الحجة في يدك وكلم سيد الرسل
 وشادي السبل الذي اوتي له الحكم واليكم وعلى الله الذي
 كانوا شمس سماء الهداية في الخلائق وافضل الناس
 في العالم واصحابه الذين كانوا خيرا الامة امر ابا المعرف
 وثقوعن ائمتكم وفضلوا على جميع الامة بالخير
 والفضل لا تم * فبعد * اني كنت في الوطن
 كرجل الزمن في المضائق الشباب يد والحن العدي
 فوساد في قلبي وخطو اداة السفر لعل يكون لي وسيلة
 وسبب دفع الكلفة والضرب فالهيمه الملهم ان
 اسافر من ثمه لاقاء الامير الكبير الى القصبه
 دار امارته ورياسته وملك حكومته وسيد استه فسا
 كان نهضت من وطن الاقامة الى دار السلامة
 فبعد قطع المراحل وطى المنازل فرشت في بلد رياسته
 ومارته فوجدته معصومة عن عجانته وهما سمعت عن

حال الاميراته من كور على السنة رعيته بالعدل وال
 والمروية ومحمود ومشكور اما النصفية والفتوح فمحمود لله
 حمد واقيد وشكرت الله ^{من عظمته} تشكرا كافيته ان اوصلني بالخير
 والعافية ولقيت من الامير ايتنه اعظم شأنا وكرم احسانا
 واشرف نسباً وافضل حسناً واعلم علماً واحسن عملاً وصدق
 بياناً واجمل حملاً ومنظراً واكمل منزلة وقد شأنا الكرم لله
 على امتاله واقرب اليه في الزمان واعزته الله وقضاه فضل واعلم
 على الذوران والمكدر والمعظم بالفضل والعلم والمحامد
 بين العوام والخواص بالسخاء والجلال احسن الله خلقه حكماً
 احسن خلقه بين الانام وشرفه على جميع اهل الزمان جوداً
 ومراوة وكشافة الجمعية على سائر الايام واصطفاه بين
 الخلايق بمحامد الاخلاق واجتبا به محاسن الشفقة
 والوفاق في الافاق الذي اسمه مشهور كالشمس في
 رابعة النهار في البلاد والا مصار فخ الدولة نواب
 محمد علا والد بن احمد خان صاحب بهادر اطال الله عمره

وازاد الله ^{جزءا} قدره ويزيد اقباله ومرتبة يومافيوما الى اليوم القدر
 واقاض الله على العالمين احسانه وبره الى ما كان الشمس مضيئا
 في السماء والماء في البحار والانهار فسخر طري بلاقائه
 وروية جماله والنشر بالي وفرح قلبي بدرك فضله ووجدته
 عالما كاملا في العلم الحكمة وعلم الادب وما هرا في ^ف التقوى
 والمهندسة وفي الشعر وفن الفارسي ولغة العرب وواقفا بعلم
 الحديث والفقه والاصول وفارس مضمار المعقول المنقول
 لا شك انه ذى المفاخر العلية والمناقب البهية فاذا
 وجدته في حالة الامارة وكثرت مشاغله في النظم و
 نسق الملوك وتمشيية امور الانتظام وامضاء الاوامر
 والنواحي والاحكام وانتساق المهام متوجها في امر الغريب
 وشغل الجيب اعنى رايت كتابا بين يديه وصفت توجهه اليه
 وهو حد يقة حكيم سنائي الذي كان معروفا ومعتبرا في الحكماء
 واعرف في العرفاء في العارفين المتقدمين لا يقدر احد من
 اهل العلم ان يفهم متبادرا معناه ورواياته ^{يستطيع} ولا

احكم ان يدرك في بادي النظر غوامض مطالبه واسرارته وهو
 اي الثواب المتخلص بالعلاني مصروف في كتابة شرح مقاصد
 والفاظه ومعانيه وحل معضلاته ومشكلاته ومراعاة التي
 ما فيه ويقول شرحه يدون التأمل والتدبر والنحو والتفكير
 كأن المصنف بنفسه يسكن ما به وينحل غلاظه ومطالبه الى ان
 فرغ من شرح باب الاول ما كان فيه من ابيات السهل ^{المشكول}
 والاستعداد المتدفق المأول فجعلت انه كيف شرح بان ما تدبر
 فيه واوضح مقاصد الحمد لفته كالشئاني وما انعكس فيه فاستبانت
 قلبي ان الطرقة فتطهرت بما شرح وقال در آيت ما اقتصر فيه ^{الطاهر} وما
 فاذا لاحظته وطالعته دريت وعليت انه شرح شرحا عجيبا
 وبين بيا ناغريا ومانرك لفظا الا شرحه وحرقا ^{الاصح} الا لو
 وتبينته وسلك في حل مقصده مسلما ما سلك احد ^{السلف} من
 ولا من الخلف اي كشف الغطاء عن صور معناه ورفع الحجب
 عن اشكال شكله وتبين مقصد الشئاني كما هو وحل اعضائه
 فعند ملاحظة هذا الشرح لا يقال الا تائيد الروح ^{المصنف}

يعني سنائي ام السنوح خرق العادة او ظهور الكرامة ^{الشارح} عن ^{المحدث}
 اعني العلاني العمري الا ان من روية الشرح ^{المحدث} يعلم ان هذا
 صادر بسننا ناريانا لسير العارفين وحاديقه بسنا ولبسنا
 مفرج النظارين وسلمي للخرج على سقف المقامات ^{لله} العا
 وبوها نامسلي لاثبات مقالات الصوفية الصافية ^{يلغي}
 ان يقال بعد النظر في الشرح الحديقة ان الحديقة قبل هذا
 كان دُرًا مكنونا فنشروا وكان كنزًا مخفيا فنشروا وعطمشا
 العارفين من روايتهم والشرح صدور المشايقين من فوائدهم
 واستيقن بحول الله وقوته ان هذا للشرح بهذه العنواين
 اذا تم وعلى هذه الطريقة لكل الحديقة اذا ختم فيكون
 هذا الشرح كاشم طريقه مستقيمة ونميقة اذيقه ^{صحا}
 التصوف موصلا الى المحقيقة والغاية ان الشارح قليل
 النقص من شواغل المهمات والرياسة ومشاكل العدالة
 والسياسة فمقاله في هذا الباب لا بد ان يقال انه من
 كرامته ام حجة رايه وسلامته ام تحسنا في كل العلوم

وجميع القلوب ولا كثر عندى هذا الكل من المتحيلات
 غير انه بي هذا الامر مؤيد من الله العليم ومخلص من
 القادر الحكيم وانه هلك اذ الى سبيل الدستاد ووفقه بالخيار
 والسداد وارجوا من الله القدير ان يتم هذا الشرح ^{بصلته} ^{والله}
 بالخبر الى الاثام ويختمه الله بفضله وكرمه ^{بالاختيار}

واتي الملقب بصف تسكن خان يغفر الله

دلوبه وستر عيوبه كتب

هذا السطورا في حالة قمر

في تسطير عبارة العريضة

كاهل العرب وعدم

مخارتي في فرك ^{نشأ}

على طرية الهم

الادب ما

انه لا يكون خاليا عن الخطاء فمن الناظرين العفو واصف
 والعطاء والحمد لله له التنازله العظمة والكبرياء

عنوان
 بطرز مشنوی چکیده خائمه معجز نگار
 حضرت مولائی علامی مد ظله العالی که بامداد
 ضمیمه صافی و خاطره صفا تخمیر بی مد و شرحی و کتابی
 و عارف از شکر فی طراز دامن صفی و نگار خنیا رگشته مع
 آغاز شرح مطالب قدسیه لفظی شریفه

لا ادری

در پس آئینه طوطی صفتهم داشته اند
 آنچه استاد ازل گفت همان میگویم

مولانا علامی الشارح لابیات السنائی

جلوه چنان فیض حق اندر دم	شعشه انداخته تا در کلم
خامه بجاد و شکنی کرده ساز	طبع باعجاز فرو خواند باز

نقش نخستین که دلاور ز رفت
 از اثر فیض سیر و نشسته است این
 نقش ناگفته که مشکل بود
 لیک بود بسن عقد گهر
 خفتن گوینده از آن شد که
 طرز نوبی بین درین بگذر
 تا نشود کار به پوینده تنگ
 بر اثر خضر مفسای گام
 خاتم اگر زینت خضر بود
 گنج اگر چند بود در نخلان
 من که درین راه نبر ختم
 به سفرم خود دل من بود پس
 بادل و بادیده شدم عذر خواه
 تا بسر گنج رهم اوقاد
 بخت بیاورد و پیر دم کلید

طبع بر آن نقش چنان تیز رفت
 فی خطا بلکه ز روش است این
 از اثر فکر کابل بود
 از گهر سفته سبے نغز تر
 زنده کنم نام بجز انجمن
 ریختم الماس فکر بر اثر
 تا نه بر دجاده ز جوینده رنگ
 تا نشوی خواجه خضر اخرام
 نیست نگین کاروی استر بود
 مجرم ره شو که بیابی نشان
 وقت گرانمایه درین بلختم
 راه نمون خبر دل من بحکیر
 مرحله چند نوستیم راه
 چشم تبارام گهر اوقاد
 پیر حر و جت و بدادم توید

جان بدلم مرده دولت رساند
 خامه برقص آئینه اندر زبان
 شوق بیکار ابرو بال خویش
 تازه شده جان به شمیم گشت
 نفی سوا نقش ضمیر او قناد
 غیر جز از هستی مو هو صیت
 قطره بدریا نشود چون شود
 دیده که نور از رخ خورشید پاد
 غیر مبین غیر مباحش از خدا
 آتش خشنده چه داکت هوس
 گر تو چو پروانه بسر تاختی
 سوز خفانی ز پرش دم زند
 هستی پروانه به شمع هست و سر
 مان زهی تا تو ازین دامگاه
 چونکه سر شعله زبانه گرفت

هم دل و هم دیده بفرقم نشاند
 رقص قلم برده زنا هید جان
 طبع فروماند ز اشغال خویشتر
 خاطر و دل رفت خرد گشت
 عرش که نظاره میرا وقت
 گوی ز موجود که بعد و صیت
 کم بفرزون رفت چو افزون شود
 صیقلی خویش شد و دید پاد
 غیر نگر غیر شود و ای و اس
 خیر و سپیدی کن در یاب سر
 جان بسر شعله همی باختی
 شمع صفت کار تو بر هم زند
 محرم این از جز او نیست سر
 راه نیایی بسر گنج شاه
 رفت واد بدار عیانم گرفت

عیب بر آئینه پسندد سیاه	باشد ز آئینه سیاه بی نخواه
گفته من گرنه نیستند آیت	نگفته نه در دل خرد افزاید
وز علای نه پزیری سخن	رو تو ازین بیش ستیزه کن
مان بوکل بهیچ خواهی شوم	داوت از گنج نشان و السلام

در تبیین

آغاز کار در تفسیر باب اول حقیقه و توضیح ختم
 مخبندی مقاصد تحمید و توحید از طریق از سبب فکر
 حضرت نوابی مولائی مولانا علی

مد ظله العالی

قطعه

کَلَمَکَ معنی ترا از جادو فن	رشد یافت چون جام است
در رد و حمد سر بسجده نهاد	دل بشر حقیقه اندر است

نقش و آویشن ز اسپر لوق
 مهر اندر بره بزر بخشی
 بست و پنجم ز ماه فردین
 آن بد آغاز کار و تقویم
 مهر در کام شیر و مه در دلو
 عام صغری و جمادی الثاني
 شامگان با ز روز بهرامی

بره بزر بخشی

سال ۱۲۹۰

در صفر چون مهر دو هفته بشت
 مهر بر دهن کرده از ترا زود
 خامه ز آب سیاه شد سر
 و ز انجام پر سیم این است
 چاک فردا و ماه در پیوست
 شترده صد شصت و ده و نه است
 که علامی ز مشک ساست

نواز در میان

نواز سادان

در کام شیر و مه در دلو

می باقی زد دست ساقی خواست
 شعله در جان زد و قدح لبشت

تم

مِالْوَقَايِيسِ الْبَدَائِعِ نَحْنُ الْأَشَارَةُ بِالِشَّارَةِ

نَقْصُ عَلَيكَ

أَحْسَنَ الْقَصَصِ

بِسْمِ اللَّهِ عَالِمِ السِّرِّ وَالْخَفِيِّ

ای درون و بدون تو معمو ۴ بر زبان همه تو مذکور و حمد تو در جمله جانداران نام تو بیشتر
گفته گاران ۴ پادشاهی عطا کن شباهی ۴ زیر چکش زهر تاناهی ۴ هر وجودی که هست شد موجود
همه را ذات پاک اوست وجود - بود او بود اول و آخر - منظر اوست باطن و ظاهر
خدای که هست بر همه اوست هر هست همه اوست - حمیدیکه از هر جا نیندازون - و وحیدیکه از آنچه اندیشه
پیدا کن وجود از عدم بزرگی بخش نبی آدم بزرگوارنده دعا بر آورنده دعا اول بی ابتدا - آخر بی انتها
مرا که هیچ نیمه و چال که حرفی از دفترش نیست گویم خبر اینکه سرشانش در گاه مصطفوی سوده و سیدت بخت جویم
زبان بود در دهان گیر شنای محمد بود دلپذیر حبیب خدا اشرف انبیا که عرش مجیدش بود ستار
سوار جهانگیر کیران اق که بگذشت از قصر نبی رواق - نبی الثقلین امام الفاتحین افضل المرسلین
شفیع المذنبین خاتم النبیین ۵ محمد کازل ابدا هر چه ببارش نام او نقش رسولی که ناکرده آن
دست - کتیب خانی خدمت بشت
نزاران ضرار درو نام محمد و و صلواته و سلام
لا یحیی ولا یموت ولا یموت ولا یحیی ولا یحیی ولا یحیی ولا یحیی
یا رانش تا قیام قیامت باد - موجب تطهیر این مسطور بخانه می بار و که درین روزهای

و مخزن قال نواب عالی و قار رئیس دار سخن سحر سخن پرایه فی فی عظیم سخن را از دهنش پای
 سخن فهمی که عمو قهرس آنچه از سخن جهان کسی بخوش بسیار هم فهمیدن تواند شد و از
 ذهن نقاد و طبع و قلم و یک لکری با دل رفته رفته می طلبش میرسد و اولاد استی که مصموم
 بر عبارت معلق و مآول که عقول مشکل کنایه انشودان لیس از نهضت بسیار هم در خل آن عاجز
 بی تأمل و تعمق نظر خیان بیان نماید که مقصد و مطلب اصلی آن همان باشد - بدیهت او بکلام
 کسایت هم غمخوران بلند مقام - اول او آخر بر مینوی - مجد معلوماتش ظل علم یزدانی -
 و الله مفهوماتش بر تو الهام رسانی برین حدائی که آبا عن حد امارت دنیوی را هم باو
 عطا فرموده - مستحق بعضات در امانش و اقران نموده امیر عالی مرتبت حد ارس
 حد ایرست حد اوست کریم و حلو و حار و دوش گو خلیق و نیک نهاد نواب مستقام علی القاب
 میر احمد علاء الدین حمد خالص صاحب در لازالت شمس حیات و اقبال طالع و نجم حلاله علی
 مفارق العالمین ساطعه - امیری که کادش همه بار باب صدق و سعادت و گنجش
 مجله پسیده عرفا شوقش برین کتابهای صاحبان و ذوقش ملاحظه کلام کاملان
 عمرش دراز و بخت بلند او دمساز باد بحرست البقی و آله الامجاد آدم برین که درین
 ذوق و شوق کتابی پراز گهر ابدار طراقت و لای شایه واقعیت مصنفه حکیم غریب بحر
 و معرفت الهی حکیم مجد الدین سنائی معروف بجدایه که در حقیقت حدایه است پرار گلهای
 رنگارنگ حقانین عرفانی بیش نظر و الایش بود که تا گاه اند طعم غیبی بالهام لاریبی
 بگفتن غرضت مهمم گردید الله لیل که بحسن سعی طبع رسایش نوبت ختم شرح با قبل
 آن رسید - حینا شرح اشراج بخش صدور حقانین گنجور و تشریح بیان نش فرافرا

دلجای معرفت معمور - فصاحت عبارتش فصاحت دل فصاحت - و توضیح مطالبش
 و صاحت نفس و صاحت - الغرض پس از تصحیح و تنقیح چون خاطر گرایش آنرا
 مطبوع ناظرین و الا دستگاه و خدا جو یان معرفت دستگاه دید غم طبع آن
 منقوش طبع عالی فطرش گردید تا بسچو نور کوه طور با طراف عالم خشد قصه کوتاه
 غم طبعش بهمان و انطباعش بهمان همینکه طبعش با تمام تمام صورت اتمام گرفت
 از اینجا که مطبوعیت خاصان حق خبری از مقبولیت بارگاه مطلق میدهد و سعی
 هیچ خیر گال را بیگان نمیرود و پذیرد خدا جل شانه نه آنست که جز او آن منحصراً
 بر عقبتی است بلکه در دنیا هم منطبق لازم الوثوق لهم البشرى فی الحیوة الدنیا
 و الآخرة خوش خبری است و ان الله لا یضیع اجر المحسنین ان گواست به ظهور معنی
 این آید و افیه کریمه زبانی جناب کمالاً انساب معرفت قیاب عارف بالله مصداق اولیک هم
 المستقون و بشیر بان اولیاء الله لا خوف علیهم و لا هم یحزنون رموز و ان روافد حقانی خزینة دار فطر
 عرفا عالم با عمل عارف اکمل عامل احکام شریعت غزاه مقتدا می صنفیا لعلان هر جنبه باطن شناسا و بحر
 و اعباد ربک حتی یلتیک یقین حضرتنا و مولانا رکن الدین حصاری کان ظلاله دایماً مبسوطاً علی
 المفارق المتقین المسترشدين الی یوم الدین سیره معرفت و سیره قطب عصر خویش قصه خاتم اولیا
 صفا اندیش محب رب جلیل مظهر خلت خلیل حضرت شاه اسمعیل قدس الله سته الغریز که در آن
 ایام دارد و برکت فراقتبه دارد و بودند بلکه اکثر اوقات هنگام گفتن شرح تشریف شریف از زنی
 بر کتبه ای و سعادت محاسن افرو و دندور یا شد که جناب مولانا در حالت شام بخواهی حدیث
 لم یبق من النبوة الا المبشرات و المبشرات الروایة الصالحة - مشرف بدیدن روایا صالحة

12

[illegible]

افادات خاصه

یا فتح

صفحه اول - امی درون پرور و برون آرا امی خرد بخش و می خرد بخش است
 درون پرور مُراد از درون دل عارف است که بمعرفت حق پرورش یافته و خرد
 نه خرد ظاهر - و نه عقلی که افاده صنعت و حرفت کند - و این است عقل معاش - و خردی که
 یگانم است آنست عقل محاوره و عقل عارف یعنی آن باشد که پرورنده باطن و آراينده ظاهر
 نباشد مگر صانع بی همتا - چه صانع را در تمام مصنوعات اگر کمالی حاصل باشد جز این که
 ظاهر مگر آرايد - نتواند که در باطن چیزی بکاهد و بيزايد و اما این صفت در صنعت کمال
 خاصه ذاتی باشد که صانع حقیقیش نامند - همان جهان یاد داری و از راه زوئی که پرورش
 درون مُراد از عطیه است که از فضل محض خویش در افراد انسانی که بجزین موجودات مصنوعات
 و تمیض واسطه ظهور نفس کل است بعطای ادراک و تعقل و حسن سیرت و تحمیل بخشیده -
 و تشریف گرانی را فی جاعل فی الاکثر من خلیفه - که در سوره بقره واقع است یافته -
 و برون آراستن ظاهر است که نظر خوبی حرکات و شمایل فرموده - و این هم خاصه ترکیب
 انسانیست که کمال حسن و صورت را در ما و طین که مایه تخمیر این طلسم شگوف است به تناسب اعضا
 چنانکه از دیاد و انتقاص در جزو صنعت نظر به تمیل آن راه نباشد جلوه گر ساخته - نه بینی که خاکی
 پیکر تیره سرشت بجمالی که دانی و بجا ریکه بینی نوامندی نظاره و نظر است - و از اینجا است که در مرقه
 لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم شود و در لها انداخته و این در سوره تین واقع است

اگرچه تقویم مراد از احسن حالات و ادعای است که شعار باشد اما کیفیت دارد که حاوی
 جمیع صفات حاصله انسانیت بجاست که آن دثار است و معنی مصرع ثانی خود پیدا
 که در جمیع موجودات فروغ نورانی که آینهی درخشانی است و فیض آن در جزو و کل صورت معنی
 جاری و ساریست و آن خرد است که تمتع الهی تعبیر به آن می‌رود بهیچ یکی از مصنوعات عاجز نیست
 موجودات عطا شده - اما بر خیزد بخشودن خامه ذات ستمی است که می‌کند از انوار الشریک و بد
 بجز اندوز آید و نعمت‌ها را باید که مهارانند و کارها سازند - چه بخشودن بهیچ رحمت آورد
 سختی میباید امر از بخشودن و اینجا بر کسب فاعلی واقع شده - بهادان آنچنان روزی سازند

که دانا اندران حیران باند محلا

صفحه ۱ عرش با فرش جزو سید عت ۱۱۱ - امام ربانی پیشوای مطلق قلعه کعبه
 بول سبط رسول سائر آل عبا جعفر صادق امام الاصفیا علیه و علی جد و واسیه سلام
 فرمودند و قبه اتاس و بلند قبه کثرت - چنانکه حکیم خود در جای میفرماید آسمانهاست
 در ولایت جان - کار و کار آسمان جهان - پس ظاهر است که از عرش تا فرش از بسد عت
 جزوی است و کل - عقل با روح شناخته یکی است از بارگاه اولیوی عالم و این هم عقل است
 که تابع روح باشد و آنست عقل عرفانه مراد از عقل که تابع نفس است و آنست عقل مجله که ما می
 اگر از حق بگذریم ما دشمنیم مع -

صفحه ۱ نامهای بزرگ محرمات ۱۱۱ - و این باعتبار خواص است - نه مگر از من بجز و نه
 اگر گاهی برین گیریم که از ان توانسته باشی چه اکثر بطریق اعمال و اشغال بکار آید و منفعت بخشد
 چنانکه فرمود علیه السلام تفکروا فی اسماء الله و آلاء الله و لا تفکروا فی ذات الله
 صفحه ۲ کفر و دین هر دو در محنت پویان ۱۱۱ - سه اختلاف کفر و دین آخر به یکجا میرسد

[illegible]

بِمَرْحَبَةِ أَبِي النَّوْزِ وَأَخِي أَهْمَنْدَرِ وَأَخِي
كَلْبَتِ سَمْعَةَ الدَّيْ أَيْ بِسَمْعِهِ وَبِصُلْحِ الَّذِي
يُدْعَاهُ وَيَرْجِي أَيْ يَطْطِقُ لَهُا وَيُجَلِّدُ الَّذِي يَحْتَقِ

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰ - ۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶ - ۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶ - ۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵

[illegible]

[The manuscript page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style.]

